

A cegues

Un relat de: [Concurs de Microrelats Arc a la Ràdio](#)

La Laura no havia pres una decisió en tota la seva vida, mai havia decidit què li venia de gust dinar o com li venia de gust vestir, vivia per pura inèrcia. S'aixecava a quarts de vuit (bé, sa mare l'aixecava a quarts de vuit), agafava alguns texans i samarretes de les que tenia penjades i planxades a l'armari (algú se n'encarregava que estiguessin allà) i alguna dessuadora i marxava a l'institut. Allà, hi feia les assignatures corresponents, sortia al pati on parlava amb les seves amigues i tornava a classe. Després, a casa, dinava el que hi havia a la taula, feia una migdiada o mirava Els Simpson i tornava a classe. Al sortir de l'institut anava a bàsquet, feia deures, parlava amb les amigues per Whats app, sopava i a dormir. I l'endemà exactament igual. La rutina només es modificava els caps de setmana quan anava a l'esplai. La Laura mai havia hagut de decidir absolutament res; pot sonar una mica agosarat, potser si que prenia alguna petita decisió com triar al costat de qui asseure's a classe o escollir una pel·lícula al cinema, però ven poca cosa, però de cop i volta, i d'un dia per l'altre, es trobava davant d'una decisió transcendental, una qüestió que li plantejava l'optativa d'orientació de segon d'E.S.O.: "Qui era la Laura i què volia fer amb la seva vida?" havia prendre decisions? es convertiria en aquell moment en una adulta? Quin fàstic!

La mare de la Laura se'n va adonar de seguida, aquella Laura era una nova versió de la Laura dolça i dòcil que pensava que la mama ho sabia tot i que el millor del món era passar una tarda juntes jugant a l'Scrabble. Tot va començar quan la Laura feia sisè, havia anat a berenar a casa una amiga i al recollir-la, la Cristina, va preguntar: -Com ha anat? I la Laura va contestar:

-Mama no em rallis! Aquell dia, la Cristina, va notar que era el principi d'una temuda etapa sobre la qual s'havia informat i llegit, però que dos anys més tard seguia convençuda de que res podia preparar-la per la temuda: Adolescència.

Sophie